

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-018-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзӯи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ пешниҳод шудааст.

Мутобикати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз руи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзӯи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ пешниҳод шудааст, бо шиносномаи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани, ҳуқуқи соҳибкорӣ, ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, ки аз руи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7 январи соли 2022, таҳти № 16/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобик мебошад.

Мубрам будани мавзӯи диссертатсия. Диссертатсияи пешниҳоднамудаи муаллиф дар мавзӯи мубрам марбут ба арбитражи байналмилалӣ тиҷоратӣ навишта шудааст, ки усули маъмул ва ҷараёни инкишофёбандаи ҳалли алтернативии баҳсҳо мебошад. Проблемаҳои, ки дар таҳқиқот ба миён гузошта шудаанд, мароқи муҳими илмӣ ва аҳаммияти амалӣ доранд.

Созишномаи арбитражӣ шартӣ асосии баррасия баҳс дар арбитражи байналмилалӣ тиҷоратӣ ба ҳисоб рафта, воситаест, ки ба баррасии баҳс аз ҷониби арбитрҳо, ки ба низоми судии давлатӣ дохил намешаванд, дар асоси созишномаи тарафҳои баҳс ва тибқи расмиёти мувофиқанамудаи

онҳо асос ёфтааст.

Худи имконияти баррасии баҳс дар арбитраж аз эътиборнокии созишномаи арбитражӣ ҳамчун унсури асосии расмиёти арбитраж объекти баҳс, ки бояд мавриди баррасӣ карор гирад, мақомоти суди салоҳиятдори баррасии баҳс ва дигар масъалаҳое, ки ба баррасии арбитраж дахл доранд, вобаста аст. Дар робита ба ин, изҳороти муаллиф дар саҳифаи 21-юми диссертатсия дар бораи он, ки арбитраж ва созишномаи арбитражӣ бо ҳам робитаи ногуастани доранд, одилона ба назар мерасад.

Бо роҳи гуфтушунид ҳал нашудани баҳс дар байни тарафҳо ва оғози муҳокимаи арбитражӣ аз ҷониби яке аз тарафҳо аксар вақт боиси хоҳиши тарафи дигар барои муқовимат ба муҳокимаи арбитражӣ мегардад ва аксар вақт тарафе, ки нисбати ӯ муҳокимаи арбитражӣ гузаронида мешавад, барои истисно кардани баррасии минбаъдаи баҳс дар арбитраж, эътибори созишномаи арбитражиро зерӣ шубҳа мегузорад. Бинобар ин ҳаматарафа омӯхтани масъалаҳои вобаста ба эътиборнокии созишномаи арбитражӣ, асосҳое, ки аз руи онҳо он беэътибор доништа мешавад, аҳаммияти калони илмию амалӣ дорад.

Аҳаммият ва муҳаббатҳои мавзӯи интиҳобшуда, инчунин аз он сабаб зиёд мешавад, ки дар бисёр кишварҳои хориҷӣ раванди тағйир додани қонунгузорӣ дар бораи арбитраж бо дарназардошти Қонуни намунавии ЮНСИТРАЛ дар бораи арбитражи байналмилалӣ тичоратӣ, ки соли 2006 ислоҳ карда шудааст, аз як тараф, идома дорад ва ислоҳоти қонунгузорӣ дар бораи муҳокимаи арбитражӣ ва арбитражи байналмилалӣ тичоратӣ дар Тоҷикистон, ки солҳои 2015-2016 гузаронида шуда буд, аз тарафи дигар, бо дарназардошти он, ки тағйирот ба қонунгузорӣ ба масъалаҳои марбут ба созишномаи арбитражӣ, шакл ва усулҳои бастанӣ онро низ дарбар гирифтааст.

Диссертатсия дар маҷмӯъ ба талаботи таҳқиқоти диссертатсия барои дарёфти унвони номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ҷавобгӯ буда, дар сатҳи хуби назариявӣ бо истифода аз миқдори зиёди адабиёти ватанӣ ва

хориҷӣ, бо дарназардошти татбиқи шартномаҳои байналмилалӣ, ҳуҷҷатҳои дорой хусусияти байналмилалӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва кишварҳои хориҷӣ, ҳаҷми назарраси таҷрибаи судӣ ва арбитражӣ анҷом дода шудааст.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмӣ, саҳеҳнокӣ, ҳулоса ва пешниҳодҳое, ки дар диссертатсия ифода ёфтаанд, ягон шубҳаро ба вучуд намеоранд. Пешниҳод ва нуктаҳои илмии диссертатсия ба таҳқиқоти назариявӣ объективӣ таъяс намуда, натиҷагирӣҳо асосноку боъътимод буда, ба мулоҳиза ва ҳулосабарорӣҳои муаллиф асос ёфтаанд. Навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионии Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар он аст, ки он аввалин рисолаи маҷмуавӣ илмӣ оид ба созишномаи арбитражӣ буда, муаллиф бо дарназардошти ҷараёнҳои таърихӣ, рушди қонунгузори милли дар самти арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ, хусусан дар самти созишномаи арбитражӣ падидаи мазкурро дар ҷомеаи муосири Тоҷикистон ба риштаи таҳлил кашадааст.

Гузашта аз ин, таҳқиқбаранда вазифаҳои гузоштаи худро дар самти таҳқиқоти диссертатсионии мазкур тавассути нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳоднамудааш пурра инъикос намуда, ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои худ аз сарчашмаҳои ҳуқуқӣ қонунгузори милли, санадҳои меъёрии ҳуқуқии байналмилалӣ оид ба танзими муносибатҳои созишномаи арбитражӣ, дохилӣ ва хориҷӣ, ки онҳо дар маҷмуъ навгонии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос намудаанд.

Пешниҳодҳо, ҳулоса ва нуктаҳои асосии барои ҳимоя тавсияшудаи таҳқиқот аз он иборат аст, ки падидаи мазкур аввалин таҳқиқотест, ки дар баррасии масоили созишномаи арбитражӣ шаҳодат медиҳад. Навовари диссертатсия низ аз он иборат мебошад, ки муаллиф оид ба таҳаввулот ва нақши созишномаи арбитражӣ ва аҳаммияти он дар замони муосир таҷдиди назар кардааст.

Асоснок ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки хулосаву пешниҳодоти дар рисола таҳиянамудаи муаллиф метавонанд дар самтҳои зерин ҳадафмандона истифода гарданд: такмили фаъолияти қонунгузори дар соҳаи арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ ва дар самти созишномаи арбитражӣ; ворид намудани тағйироту иловаҳо ба қонунгузори амалкунандаи арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ ва мурофиави иқтисодӣ дар самти созишномаи арбитражӣ; қабул ва мавриди амал қарор додани ҳуҷҷатҳои барномавӣ барои беҳтар ва рушд додани роҳҳои алтернативии баррасии баҳс аз нуқтаи назари заминаҳои меъёрии ҳуқуқии амалкунанда ва монанди инҳо.

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ. Таҳқиқоти диссертатсионии Абдуллозода Зебонисо Файзулло дорои аҳаммияти муҳими назариявӣ илмӣ ва амалӣ мебошад. Аҳаммияти назариявӣ ва амалии диссертатсия пеш аз ҳама дар он аст, ки андешаҳои муаллиф фаҳмиши илмии мафҳуми созишномаи арбитражиро мукамал гардонид, барои таҳқиқоти минбаъда дар ин самт ҳамчун сарчашма хизмат менамояд. Натиҷаҳои таҳқиқоти илмии анҷомдодаи муаллиф имкон медиҳанд, ки роҳҳои асосии ташаккулёбии инкишофи қонунгузори арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ ва мурофиави иқтисодӣ, самтҳои асосии баланд бардоштани ҳалли алтернативии баҳсҳо дар шароити эъмори давлати ҳуқуқбунёд муайян карда шаванд.

Нуқтаҳо ва тавсияҳо, ки муаллиф дар диссертатсия баён намудааст, метавонанд дар таҳияи барномаҳои таълимӣ, стратегия, барнома ва консепсияҳои давлатӣ, дар раванди таълим ва тарбияи ҳуқуқӣ, таълим дар соҳаи ҳуқуқэҷодкунӣ ва ҳуқуқтатбиқкунӣ, баланд бардоштани сифати таҳсилоти ҳуқуқӣ дар шароити гузариш ба низоми бисёрзинагии омода намудани мутахассисони ҳуқуқшинос истифода шаванд. Ҳамзамон, натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф ҳамчун воситаи баланд бардоштани сатҳи шуури ҳуқуқии шаҳрвандон ва мақомоти судӣ, самаранокии ҳуқуқэҷодкунӣ ва ҳуқуқтатбиқкунӣ баромад карда, дар

оянда мумкин аст дар татбиқи барномаҳои давлатӣ оид ба маърифати ҳуқуқӣ ва донишҳои ҳуқуқии шахрвандон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода бурда шаванд.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Доир ба мавзӯи диссертатсия ва моҳияти он унвонҷӯ 12 мақолаҳои илмӣ, аз ҷумла 8 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 4 мақола дар нашрияҳои дигар ба таъбиқ расонидааст. Зикр намудан ба маврид аст, ки теъдоди маводи ҷопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Ҳаҷми диссертатсия Абдуллозода З.Ф. ба талабот ҷавобгӯ мебошад.

Сохтори рисола вобаста ба мақсад ва вазифаҳои дар диссертатсия гузошташудаи илмӣ дуруст ва мушаххас гардида, мантиқан аз муқаддима, се боб, ҳафт зербоб, хулоса ва тавсия оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт ва интишороти муаллиф аз руи мавзӯи диссертатсия иборат мебошад. Асоснокии пешниҳодҳои дар диссертатсия ифодашуда, инчунин бо таҳлили эродии сарчашмаҳои истифодашуда оид ба рушди қонунгузори маданӣ тасдиқи худро ёфтааст. Рӯйхати адабиёт аз сарчашмаҳои зиёде иборат мебошанд, ки онҳо барои омузиши муфассали ҳолати қор дар мавзӯи таҳқиқшаванда имконият додаанд.

Дар боби аввал масъалаҳои умумӣ марбут ба созишномаи арбитражӣ баррасӣ шуда, доир ба табиат, мафҳум ва моҳияти ҳуқуқии он андешаҳо оварда шуда, идомаи мантиқии таҳқиқот лаҳзаи ба миён омадани масъалаи вобаста ба проблемаҳои унсурҳои созишномаи арбитражӣ ва шартҳои умумӣ эътиборнокии он мебошад. Дар рисолаи мазкур муаллиф ба эҳтимолияти эътиборнокии созишномаи арбитражӣ таъкиқ мекунад, ки онро доктринаи аксари кишварҳо дастгирӣ мекунад. Муаллиф пешниҳод мекунад, ки созишномаи арбитражӣ набояд танҳо ҳамчун як муомилоти ҳуқуқии маданӣ баррасӣ карда шавад ва онро ҳамчун як ниҳоди омехтаи дорои хусусияти хоси худ баррасӣ кардан

лозим аст, ки дар рисола инъикос ёфтааст, муаллиф дар хулосаи №1, ба химоя пешниҳод карда шудааст.

Дар боби дуум масъалаҳои эътиборнокии созишномаи арбитражӣ мавриди таҳлил ба мулоҳизаронӣ қарор дода шуда, эътиборнокии моддии созишномаи арбитражӣ, ки дар асоси шартҳои эътибори аҳдҳои муқаррарнамудаи қонуни моддӣ (қобилияти ҳуқуқӣ ва ҳуқуқи тарафҳо, қонунӣ будани созишномаи арбитражӣ, арбитраж) объекти баҳс, мавҷуд набудани иллатҳои ирода ва ғайра) муайян карда мешаванд, баррасӣ карда мешаванд. Муаллиф дар асоси таҳлили амалияи суди ватанӣ ва давлатҳои хориҷӣ ба таври асоснок исбот мекунад, ки ҳолатҳои эътиборнокии созишномаи арбитражӣ бо сабаби ғайриқонунӣ ё мавҷудияти нуқсонҳои ирода дар шартномае, ки ба он дохил карда шудааст, хеле кам ба назар мерасанд, зеро: бинобар принсипи мустақилияти созишномаи арбитражӣ безътибор донишмандон он танҳо дар сурате имконпазир аст, ки ғайриқонунӣ будани мазмун ё нуқсонҳои он ба ҳуди созишномаи арбитражӣ таъсир расонад. Дар баробари ин, одатан исбот кардан мумкин нест, ки тарафҳо дар зери таъсири фиреб, зуроварӣ, таҳдид ва ё баёноти нодуруст ба суди арбитраж розӣ шудаанд, гарчанде ҳуди шартнома дар зери таъсири ин вазъият баста шуда бошад. Дар асоси натиҷаи омӯзиши ин масъала хулосаи №4 бароварда шуд, ки бо он мувофиқат кардан лозим аст. Дар баробари ин дар боби мазкур масъалаҳо доир ба проблемаҳои эътиборнокии расмӣ созишномаи арбитражӣ мавриди муҳокима ва баҳс қарор дода шуда, доир ба он пешниҳоди дахлдор манзур карда шудааст. Дар рисола ба масъалаҳои эътибори расмӣ созишномаи арбитражӣ, асосан масъалаи шакли бастанӣ он дахл дорад. Дар ин ҷо муаллиф тамоюли танзими ҳуқуқи арбитражро, ки аз даст кашидан аз муносибати катъӣ ва расмӣ ба шакли хаттӣ созишномаи арбитражӣ иборат аст, тавсиф намуда, зарурати муносибати чандир ба созишномаи арбитражӣ, тафсири васеи арбитражиро пешниҳод мекунад. Шакли хаттӣ он, ки дар он шартномаи

арбитражӣ ҳатман набояд аз ҷониби ҳарду тараф имзо карда шавад ва бояд мустақиман ифода карда шавад, ки дар асоси тамоюли умумии пурзӯр намудани арбитраж оқилона ба назар мерасад. муносибат дар қонунгузори кишварҳои ғоричӣ. Дар ин бобат хулосаи №6 асоснок менамояд.

Дар боби сеюм мақоми созишномаи арбитражӣ ва ҷойи он дар баррасии баҳсҳо ва иҷрои ҳалномаҳои арбитражӣ мавриди таҳлил ва омӯзиш қарор дода шудааст. Дар муаллиф қайд мекунад, ки судҳои иқтисодӣ нисбат ба арбитраж вазифаҳо ва функцияҳои муайяноро иҷро мекунад. Диссератант вазифаи судҳои иқтисодиро ҷараёни баррасӣ ва ҳалли баҳсҳо дар арбитраж ба вазифаи ёрирасон ва назоратиро ҷудо намудааст. Муаллиф дар таҳқиқот қайд менамояд, ки дар рафти иҷрои вазифаи ёрирасон судҳои иқтисодӣ вазифаи ирсол намудани баҳс ба арбитраж дар сурати мавҷуди будани созишномаи арбитражӣ, мусоидат намудан дар таъйин ё қатъ намудани ваколатҳои арбитраж, қабули қарор дар бораи ҷораҳои муваққатӣ, мусоидат намудан дар пурсиши шохидон ва қоршиносон амалӣ менамояд.

Мавсуф вазифаи назоратии судҳои иқтисодиро нисбат ба арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ қабули қарор дар бораи мавҷудият, эътибор ва иҷрои созишномаи арбитражӣ; ҳалли масъалаи салоҳияти арбитраж дар асоси муроҷиати яке аз тарафҳо; ҳалли пешақии баъзе масъалаҳои ҳуқуқӣ ва ғайра мансуб мекунад.

Ҳамзамон, натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф ҳамчун воситаи баланд бардоштани сатҳи омодагии мутахассисон дар самти арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ, сифати баррасии баҳсҳо дар ин соҳа баромад карда, дар оянда мумкин аст, дар татбиқи барномаҳои давлатӣ оид ба тақмили сохтор ва барномаҳои муассисаҳои таҳсилотӣ ва донишҳои ҳуқуқии шаҳрвандон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода бурда шаванд.

Ҳамзамон муаллиф дар робита ба рисола **авторефератро** тибқи талаботи муқарраргардида таҳия кардааст, ки онҳо байни ҳам мутобиқати дохилию мантиқӣ доранд.

Эродҳо ба диссертатсия. Дар баробари дастовардҳо дар диссертатсия ҷойдошта, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ва ҳалталаб низ ҷой доранд, аз ҷумла, дар баробари ин баъзе баёнҳои матни рисола ва хулосаҳое, ки ба химоя пешниҳод шудаанд, баҳсноканд ва ё асосноккунии иловагиро талаб мекунанд. Дар ин бобат инҳоро қайд кардан лозим аст.

1. Аҳаммияти илмии навгонии шашуми таҳқиқоти диссертатсионӣ норавшан аст. Муаллиф дар ин навгонӣ пешниҳод намудааст, ки «...аз сабаби ба вучуд омадани вазъи эпидемиологӣ дар ҷаҳон, аз қабилӣ пандемияи COVID-19, ҷаласаҳои арбитраж оид ба моҳияти баҳс метавон ҳамчун истисно аз қоидаҳои умумӣ тавассути истифодаи видеоконфронс анҷом дода шавад. Дар чунин ҳолатҳо, шартҳои зерин бояд ба назар гирифта шаванд: - розигии ҳайати арбитраж; - иштироки арбитраж дар муҳокима ва омода намудани ҳалномаҳо; - мавҷудияти воситаҳои техникӣ видеоконфронс; - розигии тарафҳо оид ба истифодаи воситаҳои техникӣ видеоконфронс дар арбитраж; - истифодаи тартиби “мачозӣ” барои баргузори маҷлисҳо ва қабули ҳалномаҳо аз ҷониби тарафҳо ё арбитраж ба таври лозима дар бораи арбитражи байналмилалӣ тижоратӣ шуда бошад; - таъмини махфияти муҳокимаи арбитражӣ.» (саҳ. 12-13).

Пешниҳоди мазкури муаллиф дар таҷрибаи баррасии арбитражи байналмилалӣ тижоратӣ мутобиқат наменамояд, зеро ҳангоми ҳалли баҳсҳои маданӣ-ҳуқуқӣ ба арбитраж якчанд мушкилиҳоро ба миён меорад, аз ҷумла дар маҳалли ҷойгиршавии арбитраж ва шоҳидон ҷой доштани воситаҳои техникӣ, воситаҳои техникӣ дорои сифати баланд, ҳангоми истифодаи видеоконфронс набудани кафолат оид ба ҷавобҳои шоҳид аз ҷониби шахси дар паси камера қарордошта.

2. Дар навгонии ҳафтуми диссертатсия муаллиф зикр менамояд, ки ҳукуки татбиқшаванда дар мазмуни созишномаи арбитражӣ қисми шартнома мебошад. Вобаста ба масъалаи мазкур асоснокии муаллифии диссертатсия баён карда шавад.

3. Аз ҷониби муаллиф дар таҳқиқот масъалаи бо қонуни кадом давлат ҳал гардидани эътибори созишномаи арбитражиро мавриди баррасӣ қарор додааст (саҳ. 98-101, 154-157 ва ғ.). Аммо муаллиф дар ин масъала мавқеи аниқ баён накардааст. Аз ин лиҳоз аз муаллиф хоҳиш карда мешавад, ки мавқеи худро баён намояд.

Эродҳое, ки дар боло қайд шуданд, дар умум ҳангоми баҳодихии мусбати таҳқиқоти диссертатсионӣ нақши муайянкунандаро намебозанд ва танҳо шаҳодати он мебошанд, ки масъалаҳои баррасишаванда хело муҳим буда, мураккаб ва баҳсноканд ва муаллиф дар ҳалли баъзе масъалаҳо дар натиҷаи омузиши сарчашмаҳои ҳуқуқӣ, адабиёти соҳавӣ ва баҳодихии ақидаҳои олимони гуногун нуктаҳои муаллифии худро пешниҳод намудааст, ки он хоси гузаронидани чунин таҳқиқоти илмӣ мебошад. Мазмуни диссертатсия шаҳодати кофӣ будани пуррагии баёни мазмун ва навгонии илмӣ доштани онро медиҳад. Муаллиф аз натиҷагирӣ хулосаҳои худро ифода намудааст, ки он метавонад барои рушди илми муносири ҳукуки маданӣ саҳми сазовори худро гузорад.

Мутобикати барасмиятдорони диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло ба талаботи бандҳои 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мутобикат менамояд.

Хулоса дар бораи мутобикати диссертатсия ба талаботи муқарраргарид. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навгонии илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар

конференсияҳои илмӣ-амалӣ, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуги таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзун «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба» ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 қабул гардидааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он Абдуллозода Зебонисо Файзулло сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ мебошад.

Тақриз дар асоси муқаррароти мавҷуда, хусусан банди 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 қабул шудааст, таҳия ва манзур гардидааст.

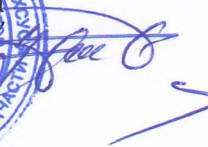
Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор
декани факултети ҳуқуқшиносии
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

 Мирзозода П.З.

Имзои “Мирзозода П.З.”-ро тасдиқ мекунам:
Сардори Раёсати кадрҳо ва қисми махсуси
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

 Тавкиев Э.Ш.

Суроға: проспект Рудақӣ, 17, ш. Душанбе, 734025, Республика
Тоҷикистон. телефон: (+992 -37) 221-62-25; (+992 -37) 227 -15-10; Факс:
(+992-37) 227-15-10 E-mail: mfo@tnu.tj

28.12.2024